

Polona Demšar

16432

Odpiralni čas

Ponedeljek med 10. in 16. uro, od torika do sobote med 12. in 18. uro ter ob nedeljah med 14. in 18. uro po predhodni najavi v Mestnem muzeju Krško ali na 07 49 211 00. Za najavljene obiskovalce in skupine po dogovoru.

Kulturni dom Krško, enota Galerija Krško
Valvasorjevo nabrežje 4, 8270 Krško
t 07 49 21 100
e info@galerijakrsko.si
www.galerijakrsko.si

Razstavo sta soomogočila:
Občina Krško in Grec d.o.o.

galerijakrško

Izdal in založil Kulturni dom Krško, zanj
Katja Ceglar. Kustosinja razstave Alenka
Černelič Krošelj. Postavitev razstave Polona
Demšar, Tomo Kraševac, Robi Lamovšek in
Alenka Černelič Krošelj. Besedilo Alenka
Černelič Krošelj. Pregled mag. Mateja
Jankovič Čurič. Fotografije Nina Sotelšek.
Oblikovanje: Nina Sotelšek. Tisk Kolortisk.
Naklada 250. Krško, april 2012.

občina krško

Grec
Grafično-strojni center

KULTURNI
D O M
K R Š K O

mestni
muzej
Krško

17. april—26. junij 2012

Razstava je posvečena kiparkini babici Taji, Senovčanki Zori Kodelja, ki je bila interniranka koncentracijskega taborišča v Auschwitzu.

Posebna zahvala: Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo – Oddelek za fotografijo, Catherina Zavodnik /www.catherina1.com/, Tomu Krašovcu, Robiju Lamovšku.

OSEBA : 16432

Sredi aprila odpiramo letošnje galerijsko sezono v prostoru, kjer se odvijajo razstave že od leta 1966, tretje leto pa zanje skrbimo pod okriljem Galerije Krško, enote Kulturnega doma Krško. V izjemni arhitekturi pripravljamo razstave, ki so čim bolj domišljene, prostoru prilagojene in s prostorom sooblikovane postavitev odličnih umetnikov.

Prva razstava leta 2012 je prenos odmevne razstave kiparke Polone Demšar, pripravljene leta 2010 za ljubljansko galerijo Photon in že takrat zastavljene postavitve, ki »mora« gostovati tudi blizu Senovega in Brestanice. Kiparka je razmišljala tudi o postavitvi in predstavitvi v okolju, kjer je nastal temelj izhodišča razstave – njen vzgib in njena zgodba. Tako je nastal prenos v Galerijo Krško, kjer je razstava v novem prostoru »zaživela« na novo.

Razstavo opredeljujejo v določeno zaporedje postavljene številke, ki po sedmih desetletjih od nastanka, ne vzpodbudijo takojšnje asociacije na vsebino. Brez fotografij oziroma brez obrazložitve bi sprva le stežka pomislili na Auschwitz, na čas, ki ga želimo pozabiti in občasno tudi izbrisati iz spomina. Tako kot že neštetokrat tudi tokrat za naš spomin in opomin poskrbi umetnost, ki ne izbira samo sodobne, stalno prisotne in »moderne« zgodbe, ampak opravlja svojo temeljno poslanstvo nenehne družbene angažiranosti in vpletenosti v vse plasti in v vse čase družbe. Zgodba ljudi, med vojno označenih kot najnižja vrsta, je vstopila v (nekdanji) sakralni prostor, najbolj posvečen prostor, prostor miru, kontemplacije, odpuščanja in načelne enakosti.

Iz raziskovanja in čutenja lastnih korenin, prepletenih z usodami številnih, ki so preživljali evropska leta 1941—1945, je nastala razstava, ki je mnogo več kot samo zgodba o osebi, označeni s številko. Številka 16432 je bila od leta 1942 vžgana v levo roko kiparkine babice Taje – Zore Kodelja, Senovčanke, preko gradu Rajhenburg odpeljane v koncentracijsko taborišče Auschwitz. Zgodba nosečega mladega dekleta je ena izmed številnih, a enako pomembnih, predvsem pa enako pretresljivih zgodb izgube mladosti, miru, doma in v tem primeru tudi trajne izgube prvorojenke. V taborišču rojena deklica je bila teden dni po rojstvu odpeljana brez sledi, njena mati pa zaznamovana z nepretrganim neuspešnim iskanjem preko številnih inštitucij. Usoda, ki zaznamuje generacije, ki se dotakne vsakogar in ki jo je moč predstaviti na številne načine. Enega učinkovitejših, ki močno vpliva na naše čutenje, je izbrala kiparka – s sestavljanjem materialov, barv, oblik in tehnik. Njen opus je prepleten s klasičnimi kiparskimi materiali in steklom, ki ga je v tesni povezanosti s fotografijo odkrila že na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo.

Iz babičine zgodbe je pri kiparki nastalo raziskovalno zanimanje za podobne usode, med njimi tudi usode zaprtih na Golem otoku, kjer je med opuščenimi celicami našla pretresljiv zapis, ne enak, a vendar prav tako povezan s štetjem in številčenjem, tokrat dni. Preživetih, čakajočih, dni hrepenenja? Kdo ve. Štiri črtice s peto združene v snopič so bile vzgib za steklene instalacije, majhne kipce, v katerih se pretaka kri, ponekod že zelo redka (razredčena, izžeta in izmučena), drugje še močna. Vse »krvne celice« so spletene v eno usodo, v eno množico, vsaka je posebna in vsaka je sestavni del celote. Del te zgodbe so tudi fotografije ogleda ohranjenega prizorišča, dramatisirane z velikostjo, obdelavo in barvo.

V nekdanji prezbiterij je postavljen kip, v katerem se zgodba nadaljuje in na nek način razplete. Opeka, ki je ustvarjena iz trdne zemlje, obkroža mehko in prosojno steklo z odtisi rok. Rok različnih velikosti, različnih generacij, rok, zaznamovanih s številko, rok istih korenin in tesne povezanosti. Steklo je sooblikovano z reliefom in z odtisnjeno fotografijo, ki je neke vrste stalnica ustvarjanja Polone Demšar in ji omogoča sožitje raznovrstnih tehnik, redko združenih oziroma uporabljenih skupaj.

Čutenje, ki ga s svojim delom prenaša Polona Demšar, obvladovanje izoblikovanih likovnih tehnik – kreativna raba stekla in fotografije – in zavezanost sporočilno-izpovedni umetnosti, ki se odpoveduje nedorečeni vizualizaciji, postavlja mlado kiparko na eno osrednjih mest v slovenski likovni umetnosti zadnjega desetletja.

Alenka Černelič Krošelj

Polona Demšar se je rodila 31. maja leta 1979 v Ljubljani. Po končani Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo, smer fotografija, se je v šolskem letu 1998/99 vpisala na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje – smer kiparstvo. Leta 2003 je diplomirala pri prof. Luju Vodopivcu in dr. Levu Kreftu, nadaljevala pa je z magistrskim študijem unikatnega oblikovanja stekla na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje pri mentorici Tanji Pak in ga zaključila leta 2007. Je članica društva ZDSLJU, društva Visart ter Sekcije za keramiko na ZDSLJU. Živi in dela na Sv. Trojici in v Ljubljani. Predstavila se je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah, sodelovala je na kiparskih simpozijih, med njimi leta 2008 na Mednarodnem kiparskem simpoziju v lesu Forma viva, Kostanjevica na Krki. Med prejetimi nagradami pa je ena najbolj vidnih Študentska Prešernova nagrada za kiparstvo leta 2002.

Naslov: Polona Demšar, Sv. Trojica 6, 1233 Dob pri Domžalah, Slovenija

e-pošta: polona_demsar@yahoo.com; info@polonademsar.si, spletna stran: www.polonademsar.si